

Zusammenfassung

In diesem Vortrag hat der Autor den Inhalt der Zeitschrift Sv. Cecilija dargestellt. Die Darstellung umfasst die III. Periode des Erscheinens der Zeitschrift, d.h. ab 1969, und wurde anlässlich des 25-jährigen Jubiläums verfasst. Es wurden alle thematischen Blöcke aufgezählt, in denen die wichtigen Abhandlungen erschienen sind; ein Kurzkomentar zu jedem von ihnen wertet ihren wissenschaftlichen Beitrag zur musikalischen Kultur. Zum Schluss wurden auch die wichtigsten und fruchtbarsten Autoren-Mitarbeiter der Zeitschrift erwähnt.

II.

SLAVLJE SVETE CECILIJE Zagrebačka katedrala u 17.30 sati

Pontifikalnu misu predvodi i propovijeda biskup dr. Đuro Kokša. Misu za zbor, puk i orgulje Anđelka Klojučara skladanu za 900 obljetnicu zagrebačke biskupije izvode zagrebački župni zborovi.

Svečana koncelebrirana misa u Zagrebačkoj prvostolnici

Uvod

Ovo je svečani čas, veliki blagdan naše Crkve i naše katedrale – kad slavimo toliko obljetnica. Prva i ponajveća obljetnica je 900. Zagrebačke biskupije, odnosno nadbiskupije. I to je u stilu ovog blagdana, velikog blagdana duše i srca, sv. Cecilije, djevice i mučenice: "Cantantibus organis illa in corde suo soli Deo decantabat dicens: Fiat cor meum et corpus meum immaculatum ut non confundar" stoji u staroj legendi o sv. Ceciliji. Jer glazba je ona srž, ono srce što provijava kroz tih 900 godina. Ujedno slavimo 30. obljetnicu Instituta za crkvenu glazbu Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu,

koji će ove večeri nastojati da nam dade ono najljepše, ono najfinije i ono najtoplije što ima. Ove godine je i 30. obljetnica smrti *mo. Albe Vidakovića*, osnivača Instituta za crkvenu glazbu koji je iz dalekih ali nama blizih ravnica Bačke donio raspjevanu dušu do Zagreba i ovdje ostavio svoje životno djelo. Spominjemo se i 25. obljetnice trećeg izlaženja časopisa za crkvenu glazbu *Sv. Cecilija*. Sada se u pobožnom sjećanju i u tihoj uspomeni sjetimo svih glazbenika koji su prešli u vječni život kao i živućih koji sada rade za dobrobit vjernika.

Homilija

Kolika je u dušama vašim radost u ovo doba koje je tmurno, kako duboko siže pjesma, pjesma u srcu, duboko, dublje nego sve što čovjek ima kada se slavi velika svetica, velika mučenica sveta Cecilija. Mučenica, svetica, zaštitnica onih koji čiste duše pjevaju pjesmu koja sa zemlje ide sve do nebesa, do samoga Boga. To je *Sveta Cecilija*. I kad mi u dubinu naših duša spustimo te glasove, toliko duboko i koliko je duboka ljudska duša, nitko od nas to ne zna, to je tajna pridržana samom Bogu. Mi želimo što dublje, što jače prodrijeti, koliko daleko stižemo i koliko daleko naš glas dopire do nebesa, do nebesa – kako je visok, kako je dalek Bog od nas. Ako ga želimo dohvatiti, On je u duši našoj i sa svim zanosima koje imademo. On dijeli te zanose. On ih otvara. On ih širi po cijelom svemiru. I kada mi na blagdan svete Cecilije slavimo ljudski glas i ljudski zvuk i ljudsku pjesmu koja od nas ide prema Bogu, daleko, daleko preko svijeta, onda mi uistinu postajemo dublji ljudi i veći kršćani. Ne može se biti kršćanin koji ne pjeva kršćansku pjesmu, a to je pjesma vjere, to je pjesma nade, to je pjesma ljubavi.

I kad mi večeras u našoj katedrali slavimo sv. Ceciliju kao zaštitnicu crkvenog pjevanja i svega onoga što je sa zvukom povezano najdublje doživljavamo i našega Boga i našu vjeru. Nema dubine Boga, nema dubine pjesme koja se izvija iz dna naših duša i ide ravno do Boga. Rekli smo da slavimo ove godine 900. obljetnicu (nad)biskupije znači slavimo obljetnicu crkava, koje su bile katedrale, koje još i danas stoje, onda mi osjećamo da se kroz 900. godina pjevalo, pjevalo na blagdane ove svete, na blagdan čistoće. I kolikogod u životu bilo prljavština i svega okrutnoga, grubog i krvavog, mi znademo da je u našim srcima zakopano i nalazi se središte iz kojega se izvija pjesma i čistoća.

I kada promatramo našu prošlost, 900 godina, da se pjeva pjesma Bogu, mi znademo da su ovi naši zborovi po crkvama i katedralama, da su od početka, od kad smo postali kršćani i da će uvijek biti s nama, da će nas uvijek dizat', dizat' više, da zaboravimo ovo, da ne vidimo samo ovo što je prljavo i ružno, nego da hodimo u čistoći.

Duboka je čežnja u ljudskome srcu, i samo u ljudskome srcu, da budemo čisti, da budemo sveti. Kakvi god mi

bili, što god mi radili, u nama ostaje nesakrivena tajna želja da budemo čisti, da budemo sveti.

To je težnja u svim ljudima i to je dublja težnja, veća težnja nego su sve prljavštine, sve ono što može uprljati čovjeka i njegov put i život na ovoj zemlji. Težnja da budemo čisti, da budemo sveti viša je od svega toga. I na kraju pobjeđuje u nama što je više. Čovjek ide prema višemu. Nemojmo to zaboraviti u ovo naše doba, naša doba, koja su ovako krvava i ružna da čovjek ide da se digne, da bude bolji, da bude viši, plemenitiji, uzvišeniji i nigdje to toliko koliko u samoj pjesmi.

Možemo reći da u pjesmi Bogu mi nadvladavamo nas same, svu našu nevolju, sav naš jad te se dižemo k Bogu. I na ovaj dan svete Cecilije, kada se sjećamo 900 godina pjesme naše, pjesme naše Bogu, Bogorodici i svim svecima, mi onda duboko u sebi doživljavamo, duboko u sebi tražimo, da postanemo bolji...

I u ovo doba, kada mi ispitujemo nas same prema Bogu i prema ljudima, nas same prema nama samima, onda se duboko otkriva ono plemenito u hrvatskom srcu i u hrvatskoj duši iznad svake sumnje. Osjećamo, znamo, kako je plemenito ono što je duboko skriveno u nama, kako je veliko i plemenito, kako sve naše nevolje, svi naši jadi ne mogu prekriti, ne mogu sakriti ono što je veliko i plemenito u srcu i u radu našem. Znamo da je u tome radu, glasu, u grlu bio uvijek Bog, koji je na kraju prevladao svagdje. Znamo da je nešto duboko tipično naše, da imademo i naš sadržaj i našu pjesmu.

Mi znamo da je ona glasovita zbirka pjesama draga svakom Hrvat i hrvatskoj duši – *Cithara octochorda*, stara knjiga pjesama i napjeva, ali koja otkriva i ono što nisu imali svi drugi. Oni su imali druge stvari, možda i ljepše, možda i dublje, možda i finije nego naše pjesme, ali naše pjesme su riječi naše duše i našeg srca.

I na ovaj dan, kada slavimo one koji su širili slavu djevice i mučenice sv. Cecilije, koji su u korovima pjevali, sve koji su bili ravnatelji glazbe u ovoj katedrali, sve one koji su osnivali Institute i vježbali, mi ih se svih sjećamo, zahvaljujemo Bogu za dar svih glazbenika i molimo Boga da nas pomogne, da pjesma ubuduće ne nestane s naših ustiju. Kod toga se sjećamo sviju naših velikih majstora, onoga koji je osnovao Institut za crkvenu glazbu: **Albe Vidakovića**, i svih drugih, i da je nakon njega naše srce uvijek puno, jer ima vjere u Boga i u brata čovjeka i onda, naročito onda, kao što je sada kada ta vjera dolazi u tešku kušnju, u tešku sumnju, te je naša vjera sve jača u Boga, u našega brata i u našu sestru. Amen.

III. KONCERT ZAGREBAČKIH CRKVENIH ZBOROVA Zagrebačka katedrala u 18.30 sati

1. Gregorijanski koral
Anzelmo Canjuga
(1894.-1952.)	<i>Ave Maria</i>
<i>Invitorij</i>
Zbor Instituta za crkvenu glazbu KBF
Orgulje: Hvalimira <i>Bledšnajder</i>
Zborovođa: Miroslav <i>Martinjak</i>
2. Franjo Dugan st.
(1874.-1948.)	<i>O najsvetija</i>
<i>Molitva</i>
Mješoviti zbor sv. Jurja iz Pušće k.g.
Orgulje: Biserka <i>Kokić</i>
Zborovođa: Miroslav <i>Rehor</i>
3. A. Vidaković -
A. Klobučar
(1914.-1964.) (1961.-)	<i>Zdravo, Majko Djevice</i>
duet (uz pratnju
Darija <i>Hreljanović</i> , sopran
Cecilija <i>Pleša</i> , mezzosopran
Zoran <i>Despot</i> , flauta
Georg <i>Draušnik</i> , oboa d'amore
Marijan <i>Kobetić</i> , fagot
R. Taclik - B. Papandopulo
(1894.-1942.) (1906.-1991.)	<i>Tama je svud</i>
Mješoviti zbor Collegium pro Musica
Sacra
Zborovođa: s. Imakulata <i>Malinka</i>
4. Rudolf Taclik
Anzelmo Canjuga	<i>Divan je Bog</i>
<i>O sveta gozbo</i>
Pjevački zbor Marije Pomoćnice,
Knežija
Orgulje: Josip <i>Stepan</i>
Zborovođa: Eduard <i>Adamek</i>
5. Franjo Dugan st.	<i>Tocatta u g-molu</i>
Orgulje: Hvalimira <i>Bledšnajder</i>
6. Mato Leščan
(1936.-1991.)
Franjo Dugan st. | <i>Prinesi Bogu</i>

<i>Ad te, Domine, levavi</i>
Akademski zbor "Palma"
Orgulje: Mario <i>Penzar</i>
Zborovođa: Ankica <i>Juričić</i> |
| 7. Lovro Županović
(1925.-) | Vztao se je Kristuš denezka
iz <i>Tri korala za orgulje</i>
Orgulje: Hvalimira <i>Bledšnajder</i> |
| 8. Albe Vidaković | <i>Veruju iz III staroslavenske mise</i>
Župni zbor sv. Nikole
Orgulje: Hvalimira <i>Bledšnajder</i>
Zborovođa: Terezija <i>Babić</i> |
| 9. Anđelko Klobučar | <i>Intrada, pastorale i toccata</i>
Orgulje: Anđelko <i>Klobučar</i> |
| 10. Mato Leščan | <i>Zdrava Devica</i>
Sopran solo: Marija <i>Renčar-Horvat</i> |
| Krsto Odak
(1888.-1965.) | <i>Hvali, duše moja, Gospoda</i>
Župni zbor sv. Petra "Hosanna"
Orgulje: Hvalimira <i>Bledšnajder</i>
Zborovođa: Josip degl' <i>Ivelliò</i> |